

edicija

džepni

**a
na
gr
e
m**

Urednik

Alen Bešić

Copyright © Saša Jelenković, 2022.

Copyright © za ovo izdanje Kulturni centar Novog Sada, 2022.

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se koristiti niti reprodukovati u bilo kom obliku bez pismene saglasnosti izdavača.

SAŠA
JELENKOVIĆ

---

radio itaka

u podrum u svet bez zvukova ulaziš

I

Voz je krenuo. Brzi voz *Jesenja sonata*.
Otok se umirio. Ostrvo je začutalo. Ne sanjaj,
duže ćeš živeti. Od siline udara zatresu se stakla,
zadrhte rebra, mozak se zatalasa. Januar je.
Kada nema snega, igramo se u pesku, ili gađamo
lišćem. Kada je sneg, izlazimo na terasu, palimo
cigarete i zviždimo *Internacionalu*. Čitaš Platona,
jedeš pečurke i lignje i pričaš deci o prosvetćenom
apsolutisti. Kada nema snega igramo se školica.
Rat nikada nije prestao i granice su kao špagete.
Rat je pretvorio izuzetke u pravila, a greške su postale
savršeno opravdanje za gubitak sluha. Svetlost je
u zlatnom oku. Pijanac se proteže. Od siline udara
stradaju najpre majke, a reč Božija sluša se
od sumraka do sumraka. Bio sam tužan,
bilo mi je stalo da zauzdam temperament sluge,
bes sakriven ispod crvljive spoljašnjosti.
Deco moja, deco moja, čaj je popijen,
veštice su ulovljene.

II

Sastajemo se na prljavim platformama,
na usranim dokovima, ispod memljivih
krovova. Živimo otupeli, razvodnjeni,
mlaki živimo. U predasima između
teških reči i lakih rešenja, obećanja
ispisanih na zidovima i pretnji koje
odjekuju u snu. Živimo u snu,
u predelu iza pogleda, iza razuma.
Ako te pamćenje izda, bol neće.

III

U plavoj pidžami ličim na bogomoljku
koja je upala u mastilo. Budim se kasno
i ne dišem bez pumpice za astmu.
Ničeg nema što bi se moglo sačuvati
od radoznalih pogleda. I oćutiš kad ti
pokažu pesnicu, kad te pogode kamenom
u potiljak, pretvaraš se da si mrtav.
I niko ne diše, niko ne plače,
nikome ništa ne smeta, a svi su plegli
po šinama, svima su oči povezane.
I ne nudiš nikom dokaze.

IV

Nikada neće posustati goniči,
a ti ćeš umirati stotinu puta,
kao na filmu, ubrzano pa usporeno,
dok ne naučiš kako se obnavlja
pamćenje, kako smiruju strasti.
Rasparena obuća, prosut sitan
novac, podrezani nokti – svet
potonuo.